

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ДАЄ ПРИЗНАННЯ ЧУЖИНЕЦЬКИМ ГРУПАМ

Українців заступає адвокат М. Пізнак з Нью-Йорку.

ВАШІНГТОН. — У понеділок, 15 лютого, відбувся президент Рузвелта у Білому Домі Виконавчий Комітет Чужинецької Дивізії Демократичного Краєвого Комітету. Між п'ятьма делегатами, які представляли різні чужинецькі групи і як такі входили в склад Комітету, був і українець, адвокат Михайло Пізнак з Нью-Йорку, що представляв теж ще окремо й Українську Дивізію. Комітет побажав президенту дальших успіхів у його праці. Президент сказав довшу промову, в якій виразно підкреслив те, що чужинецькі групи і часописи його дуже щиро поперли під час виборчої кампанії. Щобільше, він сказав далі, що й по виборах ці групи дали відношення до президента дуже щиро й дали підтримку його намірів. Президент пригадав своє чужинецьке походження, як теж призначував, що нема ніякої різниці між тими, що прибули до Америки тому кількадесяти років, і тими, що зачислюються до нових іммігрантів. Навпаки, можна сказати, що молода імміграція творить тепер властиву силу держави. Вона його розуміє навіть краще від „старої імміграції”. Президент заявив далі, що він це все має на увазі й за те не забуде.

Президентів представлено кожного члена Комітету. А коли прийшла черга на українського делегата, адвоката М. Пізнака, президент Рузвелт сказав з усміхом, що його добре знає, і назвав його сам по імені.

Вечором усі делегати були на вечері, влаштованій у честь Джеймса Фарлія, генерального директора почти.

АВТОМОБІЛЬНІ РОБІТНИКИ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО РОБОТИ.

ДІТРОЙТ. — З огляду на полегшення автомобільного страйку, понад 40,000 автомобільних робітників в Детройті, 30,000 у Флінті та 30,000 в інших місцевостях вернулися назад до праці.

Переговори між Генеральною Моторною Корпорацією й юнією „Юнаїтид Автомобіл Воркерс оф Америка” починаються у вівторок.

ПІДНОСЯТЬ РОБІТНИЧУ ЗАПЛАСУ.

ЛОРЕЙН (Огайо). — Підприємство „Нешенел Тюб Корпорейшен”, філія підприємства „Юнаїтид Стейтс Стіл Корпорейшен”, підвищило робітникам плату на 80 центів на день, отже мінімальна заплата має виносити \$5.12 на день. Підвишка має обняти 8,000 робітників.

У Пїтсбургу підвищили заплату своїм робітникам підприємство „Лавфлін Стейт Корпорейшен”.

У Лос-Анджелесі, в стейті Каліфорнія, підвищили заплату робітникам гумові підприємства Гудрича й Фаєрстоуна.

РЕКЕТІРСТВО В ЮНІІ.

НЬЮ-Йорк. — На процесі проти рекетирів, що ведеться в місцевому суді, ставав як свідок „генстер” Луїс Бейчер та признався, що він самий сколестував для ресторанних рекетирів понад 100,000 доларів. Досі судові подано докази, що ця шапка рекетирів вимусила від рестораників понад 400,000 доларів.

Свідки описували подрібно, як вони „оперували”. Вони приходили до рестораника й заявляли в імені прихильної юнії, що на випадок, як він не дасть викупу рекетірам, юнія викличе робітників на страйк.

ШПИГУНСТВО ПРОТИ РОБІТНИКІВ.

ВАШІНГТОН. — На переслуханні в справі шпигунства проти робітників, веденім сенатським комітетом під проводом Ла Фолета, предложено докази, що Генеральна Моторна Корпорація заплатила від 1-го січня 1934-го до 31-го липня 1936-го року \$839,764.41 різним шпигунським організаціям за шпигування проти робітників.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИКИНЕННЯ ГРІНА З ЮНІІ.

ВАШІНГТОН. — Так званий політичний комітет майнерської юнії „Юнаїтид Майн Воркерс оф Америка” ухвалив резолюцію, котрою уповажив головний уряд цієї юнії поробити кроки про викинуті з організації Вільяма Гріна, президента Американської Федерації Праці, що був членом майнерської юнії від 1890-го року. Грінові закидують „страйколомство” в страйку автомобільних робітників Генеральної Моторної Корпорації.

Грін заявив, що він поведе рішучу акцію проти заходів викинути його з майнерської юнії, та назвав цей крок „свого роду гітлеризмом”.

29,000 ФАРМ НА ПРОДАЖ.

ВАШІНГТОН. — Федеральні Земельні Банки поставили на продаж за неплатення позичок 29,000 фарм. Ці фарми варті разом коло сто мільйонів доларів.

ЖЕРТВИ СТРАШНОГО ПОЖАРУ В ТЕАТРАХ

Згинуло коло 700 осіб у театрі рухомих образів у місті Антунг, в Манчжуні, наслідком пожежу, що вибух з невисокої яким причає.

ЗАМКНУТЬ ЛИТОВСЬКУ ГІМНАЗИЮ.

„Газета Польська” пише: Дня 3-го серпня ц. р. замкнули литовську гімназію в Свенцянах, бо — як ствердили — науковий і виховний рівень в останніх трьох роках існування цієї школи був дуже низький.

УБИВ СОКИРОЮ ТЕСТЯ.

Петро Паламар, літ 31, що живе в Соколіві, золотівського повіту, на тлі маеткових непорозумінь убив сокирою свого тестя Олександра Тихоненка. По вбивстві вбивця утік.

СОКИРОЮ ПО ГОЛОВІ.

27-літній І. Павлиш підчас суперечки з 28-літньою Рачуленю Павлиш, своєю маучою, в Підгайчиках, повіт Рудки, ударив її по голові сокирою, а опісля утік.

МОЛОДІ ДІВЧАТА ТРАПИЛИСЯ.

На дорозі між Креховичами й Опришівцями під Станиславом 15-літня Стефанія Щербічка та її ровесниця Казиміра Налена напали на Марію Олексин і заграбили її із ший коралів вартістю 3 зл. Нападениці хотіли забрати їй це записку і коблук, однак залишили далішній трабунку, почувши гуркіт якоїсь фіри. Справу зайняли поліція й арештували обидві дівчата.

МІШКАМИ ПЕРЕВОЗЯТЬ КОСТИ ПОЧУГІХ.

На основі розпорядку варшавського міністерства внутрішніх справ з 10-го грудня 1936-го р. експували російський воєнний цвинтар „Холм Слави” на личаківських узліссях вище парку, дальше спільний гріб російських воєнків на Стрибському цвинтарі та 48 воєнних могили на 79 полі Личаківського цвинтаря. Рівночасно створили окрему ділянку, що могол російських воєнків на воєнному цвинтарі на Личакові, де склали на звичайний спочинок воєнків бувшої австро-угарської й німецької армії під час світової війни. Експуаційно-комасяційні роботи почалися 28-го грудня м. р. і тривають дальше. Кости воєнків складають до мішків і перевозять їх цим робом на нове місце. Польські часомали домагаються, щоб кости польських воєнків перенесли „з якихось дерев'яних доминок”, а не в мішках! Між польськими й похороненими на згаданому місці є напевно чимало українців!

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ ФАРМЕРСТВА.

Комісія Публічної Служби подає, що в стейті Нью-Йорк уживають тепер електрики 75,000 фарм, або 42.5% усіх фарм країни. Ця електрифікація фарм сім літ тому, коли електрики ажували 44,000 фарм у стейті. Для цієї обслуги виставлено за цих 7 літ 16,000 миль електричних ліній. Останніми часами при електрифікації фармерства пособляв значно федеральний уряд.

СФІНГОВАНИЙ НАПАД.

Недавно повідомлено львівську поліцію про трабункувний напад коло Куликова на двох львівських різників, Куриновського і Колодія, що їхали на закупно худоби. Замасковані бандити напали на них зі зброєю в руках і, мовляв, відобрали їм 850 зл. Поліційні докождження ствердили, що все те неправда та що оба різники пропали від грошей і часі латинських свят. Їх арештовано.

ДЕ РОБЛЯТЬЩЕ ГУЧНІ ВЕСІЛЛЯ?

В Самоборі в Югославії відбулася весільна обзава для 500 гостей. Мали знаменитий апетит, бо їли 10,000 ф. вівчачого м'яса, 8 тис. фунтів вербовини, 200 тучених індиків, 200 фунтів риби і 1,000 фунтів хліба. При тім усім випили 3 тисячі літрів вина і тисячу літрів сливовиці.

ЗАСЕКВЕСТРУВАЛИ МАЕСТОК ПРАВОСЛАВНОГО МИТРОПОЛИТА.

В Кишиневі поліція наложила секвестр на приватний маєток православного митрополита в Басарабії, Гурія, якого припинено в діяльності. Секвестр має забезпечити претенсії румунської церкви на зловживання, яких допустився митрополит у асорті 11 мільйонів левів.

СТОЛІТТЯ СТЕНОГРАФІІ.

Цього року минає 100 літ, як англійський унїтель Айсек Пітмен винайшов стенографію. Пітмен помер тому сорок літ. Учені твердять, що вже в давніших часах були деякі проби стенографії, але щойно Пітменові вдалося створити повну систему цієї науки.

Пітмен народився 1813. р. в Тривбрідді, де його батько був фабричним робітником. У р. 1837. Пітмен відчинив свою школу в Утондер-Едж, в Глостері й там почав учити учнів стенографії. В тому часі він видав перший підручник стенографії, який розійшовся продвж кількох днів у числі 3,000 примірників. Та офіційно признано стенографію Пітмена в Англії щойно в р. 1890, коли англійський уряд рішив, що слід учини того предмету в школах. Від того часу сестра стенографії Пітмена швидко поширилася по всій Англії, де закладано спеціальні школи цього предмету. Сьогодні нема в Англії ні одної школи, що не вчила цього предмету, такого потрібного в купецькій та суспільно політичній житті.

ДІМ ПІРАНДЕЛЯ — НАЦІОНАЛЬНИМ МУЗЕЄМ.

Італійська Академія, якої членом був померлий недавно італійський драматург Піранделло, дістала княжий дар від власника виницця в Сицилії, дідобраді Паниама. Він надіслав до Академії листа, в якому заявляє, що дарує Академії свій дім у Джірдженті, в якому народився Піранделло. Академія прийняла цей дар та рішила уладити в цьому домі Музей ім. Піранделля. В цьому музеї зберігатимуть різні пам'ятки та рукописи померлого письменника.

ПРИГОДА КОРАБЛЯ.

До порту Гемилтон, Бермудів, приїхав з опізненням багато днів британський торговий корабель „Линденбенк”, переїхавши Атлантийський океан серед небувалої в нинішніх ясах пригоди. Бура збила його з дороги так, що звиняєне топливо вийшло, як йому було ще далеко до порту. На приказ капітана корабля залоза різала все, що було на кораблі з дерев'я, та топила тим у жаровельній печі. Здралі повали, дерли підмоги, тощо. Всі моряки заняті були різанням дерева цілими днями, з перервою трьох годин на сон. Один моряк вийшов зо своєї каюти й, забувши, що сходи зірвані на топливо, впав у нутро корабля й, розбивши собі череп, погіб на місці. По десятих днях такої подорожі корабель нарешті добився до порту.

МІЛІОН ЛЕВІВ У СНІГУ.

На румунському березі Дністра в місцевості Шіт, що лежить напроти Заліщик, власник млина з Вижиці над Черемошом кинув у сніг незамітну пачку з 3,000 доларів, кількома тисячами золотих і штабу золота. Вартість пачки є півтора мільйона левів, це є коло \$8,000. Румунські власті зарядили пошукування, але досі карбу не знайшли. Згадавши пачку покинув пачкар, щоб не відповідати перед законом, бо на основі румунських законів чужі валюти його золоту треба складати в Національній Банку.

ДВА ГАМУЛЬЦІ В ПОІЗДІ НЕЧИНІІ.

На залізничній стації Ширець під Львовом — коли вже поїзд, що йшов до Львова, рухався зі стації, на сходках вагону ч. 17784 появилася жінка з дитиною на руках, що намагалася з дитиною вискочити з поїзду на землю. Вона не зміла на яє протиснутися через переповнений вагон, щоб висісти в Ширці, й щойно коли поїзд рушив, знайшлася при дверях. Два пасажирів, що побачили трізне положення, одразу хотіли допомогти, але жінка мала скопити, скопилася за руку так, що вона зависла у воздуху. Назад витягнути її до поїзду, ніяк було не можна. Тоді зачали кликати поміч та хотіли спонтанного поїзду при допомозі автоматичного гамульця. Та виявилось, що дав гамульці не функціонували. Аж евіст кондукторів і синіали ліхтарки звернули увагу машиністів, що спинив поїзд.

ПОЛЯК ПРО ПОЛЬСЬКУ „ЯГАЙЛОНСЬКУ ІДЕЮ”

Каже, що її завданням було польшити українців і литовців.

ВАРШАВА.

Польський публіцист А. Бохенський помістив у журналі „Бунт Млодик” статтю під заголовком „Актуальність ягайлонської ідеї”. Він заявляє проти поширювання цієї польської „історичної ідеї”, до якої вороже ставляться українці й литовці. А ворожі вони цій „ідеї” тому, що польська політика доби Ягайлонів вела до національної асиміляції литовців і українців. Ця польська політика довела на практиці до знищення української державної традиції, звязаної зі „старою Руссю”, вона скольонізувала чисто українські землі, особливо на Поділлі, заселивши ті землі польськими шляхетськими осадниками. А все те відбувалося шляхом таких насильств, які Глибоко запали в душу українців. І тому, пише Бохенський, ця „ягайлонська ідея” є в очах українців нічим іншим, а „розбоек”. Її українці не примуть. Як українці так литовці й білорусини не хочуть стати поляками. І цю їх волю треба шанувати.

ПРОВОКАЦІЯ З ВОКУ РУМУНІВ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Бувший румунський прем'єр Йорда накинув в сенаті на буковинських українців, закидаючи їм, що вони займаються протидержавною акцією, послугуючись при цьому греко-католицькою церквою. З цього українські круги заключають, що треба числитися з тим, що зачнетися нова нагітка проти українців у Румунії.

ЗАМІСЦЬ ПОК. Д-РА С. ФЕДАКА — ПРАЛАТ Л. КУНИЦЬКИЙ.

Львів. — Часописи подали повідомлення, яке оголосив о. Леонтій Пулицький, відомий український патріот, а в яким подає, що згідно з волею бл. п. д-ра Степана Федака він перебрав на себе дальше ведення акції допомоги політичним в'язням. Заразом о. Куніцький подає, що матеріальне положення цих в'язнів — жалке, тому просить надсилати для них грошові жертви.

БУДЕ ВИСТАВЛЕНА ФІЛЬМА „МАЗЕПА”.

БЕРДІВ. — Кіновиробництво „Уфа” оголошує, що вже цієї весни приступить до реалізації великої фільми „Мазепа”. В постанові цієї фільми має працювати теж знаний фільмовий режисер Євген Деслав із Парижа.

ПІЗНАВАЙМО БАТЬКІВЩИНУ.

Львів. — Появилася перше число ілюстрованого щомісячника „Наша Батьківщина”, в яким знаходимо багатозначну матеріалу, присвяченого українському краєзнавству й туристично, що саме входить у програму цього пожеданого журналу. Річна передплата виносить 6 зл. Редакція міститься у Львові, ул. Чарнецького 26.

ПОЛЬСЬКА ВЛАДА НИЩИТЬ „СОЮЗ УКРАЇНОК”.

Львів. — Щораз частіше появляються відомості, з яких виходить, що польські урядові чинники намагаються на всі лади ослабити, а то й цілковито припинити діяльність „Союзу Українок”. Особливо інтензивно ведеться ця акція польського уряду на Волині. І так здолбунівське польське старство розважало цілком безпідставно й незаконно здолбунівську філію „Союзу Українок”. Ще гірше. На місці цієї народної української установи будує польське старство хрунівську жіночу організацію, ніби українську, в цілі занаржування українського життя.

З БУКОВИНСЬКОГО ЛИХОЛІТТЯ.

ЧЕРНІВЦІ. — Як сильно нищать румуни українське життя, видно найкраще по тім, що ще в 1933 році було в черновецькому повіті на 620 учителів 370 українців, а тепер уже є всього 50 українських учителів.

ЛІВІ ПРОГРАЮТЬ.

ЛОНДОН. — З довірочних донесень з Еспанії виходить, що надходить кінець лівій владі в Еспанії. „Чужинецькі бригади”, які були головною опорою лівого уряду, починають розлітатися. Совети не є в силі доставляти дальше доволі зброї й амуніції, як теж більшого числа жовнів. А без чужинецької допомоги ліві не удержать ніяк влади.

ГІТЛЕР ВИРІШИВ ЦЕРКОВНИЙ СПІР.

БЕРЛІН. — Гітлер вмішався особисто в церковний спір протестантської церкви, спричинений натиском нацистичної влади на те, щоб підчинити цю церкву нацистичній доктрині. Гітлер видав рішення, яким назначив нові вибори Генерального Синоду німецької євангелістської церкви. Кажуть, що ця уступка Гітлера є разом і признанням, що нацисти потерпіли невдачу на церковній полі.

ЯК МОСКВА НИЩИЛА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

3. За мову „Леніна-Сталіна“...

Після курсу „українізації“ коли тільки Москва прибрала на силі й виробила собі за границею яке-такі становище, вона негайно взялася за цілковите помосковлення України. Почалися отже нагинки й переслідування передовсім на культурному фронті.

Найякішим виявом цього був великий процес Спілки Визволення України (СВУ) в р. 1930 — процес, який за словами проф. Стоцького був місцевим твором провокації старих фаховців царської охрани, що тепер з наказу червоної Москви в пролет. ГПУ опікується українським народом. До того часу — хоч не було повної свободи преси, науки, та взагалі розвитку науки, то всежтаки виходили деякі наукові матеріали, йшла якась наукова робота.

Але від хвилі процесу СВУ починається систематичний погром українського народу, його мови й культури, що без стриму триває до сьогодні.

Винищено матеріально й морально нарід — жакхливим — на свій лад подуманим голодом, музеї перемінені в бознащо, знищено Українську Академію Наук, знищено українське мовознавство, припинено всяку науково-дослідну роботу, зруйновано старі пам'ятки української культури (як ось пр.: Михайлівський монастир з 12. ст.) а самими українцями переповнено Соловки й Сибір. Ці роки винищення всього що українське — устелені смертю комуністів-українців, що не могли довше глядіти на правдиву ціль Москви.

Застрілявся М. Скрипник, самовбивством покінчив Хвильовий (знаний письменник), Стронський (політичний діяч), Голоскевич (знаний мовознавець), з голоду помер Михайло Грушевський, а ще розстріляли цілу низку письменників, поетів, людей науки, як: Г. Чупринку, Олександру Влизьку, Грицьку Косинку, Романа Шевченка, О. Шербину і багато-багато інших. Більшість учених — на заслання, а українські комуністи втікають із советського „раю“ (Чалій, Новицький).

І здавалось би, що Москва, жадна крові, смерті й знищення всього, що українське, дійшла в своїм руйнівчому шалі до краю. Але ні! Залишилася ще українська мова! І тепер по „українізації“ Москва взялася за її цілковите знищення. Головнокомандуючим у цій роботі настановлено ославленого Постишева та віддано йому до послуг окремі апарати.

До цієї праці забрався тов. Постишев з цілою енергією. Розроблено докладні плани війни з українською мовою

а провідним гаслом цього бою було: „Викоринити, знищити націоналістичне коріння на мовному фронті“.

В 1934 р. з'являється 1. число тримісячника „Мовознавство“ видане зовсім москвиченою „Всеукраїнською Академією Наук“ і там подрібно обговорено суть московської нагинки на нашу мову. Там же міститься ввесь акт обвинувачення української мови, акт, що його проф. Стоцький зводить до таких трьох точок:

а) „націоналістичне шкідництво“ в термінології (цебто в ріжних українських словах).

б) „націоналістичне шкідництво“ в складі (цебто будові речень — що дуже ріжниться від московської).

в) „націоналістичне шкідництво“ в українському правописі.

Проф. Стоцький переходить подрібно всі ті точки за чергою й доказує, що ніякого „націоналістичного шкідництва“ в усіх цих ділянках нема, що вони зі становища правдивої науки мають основу в природнім розвитку української мови.

„Націоналістичне шкідництво в мові — каже С. Стоцький — це на ділі московський видум, це претекст для погрому українства більшовиками“.

В їхньому розумінні є тільки одна мова, „російського пролетаріату й трудящих мас інших республік СРСР“, а саме московська мова. Окремої мови від російської не сміє бути в СРСР. Хто говорить про це інакше, вбиває клин між мовами трудящих мас СРСР! Мовні засоби для української і російської мови мають бути спільні. Тому тов. Постишев наказав: негайно припинити видання всіх українських словників докладно переглянути їх, перевести зєдинення української мови з московською. І так почалося цілковите знищення української мови, мови націоналістичних шкідників, а почалась на цілу пару пропаганда мови Леніна-Сталіна, мови великої советської батьківщини, тобто російської.

Старий російський царат був чесніший: він — називав речі по імені.

(Докінчення буде).

Поступ.

Перед кількома роками реліф (публічне удержання) був для багатьох людей великою зневагою, а тепер професією.

Також питання.

— Мамо, — питає мала Дося, — як називалися перші люди на землі?

— Адам і Ева, — відповіла мама.

По хвилині спиталася Дося знов:

— Мамо, а хто їх носив на руках, як вони були малі?

СУБОТА,
20-го
ЛЮТОГО
(February 20)
1937

СУБОТА,
20-го
ЛЮТОГО
(February 20)
1937

НЕДІЛЯ,
21-го
ЛЮТОГО
(February 21)
1937

НЕДІЛЯ,
21-го
ЛЮТОГО
(February 21)
1937

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.
Y. M. C. A. AUDITORIUM,
Clinton & State Streets
В ГОДИНІ 7:30 ВВЕЧІР.

ДЖАНСТАВН, ПА.
COCHRAN JUNIOR HIGH
SCHOOL AUDITORIUM,
Valley Pike
В ГОДИНІ 6-тій і 8-мій ВВЕЧІР.
Вступ для старших 50 і 75 центів.
Для дітей 25 центів.

НАНТІ-ГЛО, ПА.
THE NEW FAMILY THEATRE,
В ГОДИНІ 2-тій і 4-тій ПОПОЛУДНІ.
Вступ для старших 50 і 75 центів.
Для дітей 25 центів.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.
SHULL SCHOOL AUDITORIUM,
Hall Avenue
В ГОДИНІ 7-мій ВВЕЧІР.

УВАГА! УВАГА! УКРАЇНЦІ! УВАГА!

ДАЛЬШІ ВИСТАВИ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗВУКОВОЇ (ГОВОРЯЧОЇ) ФІЛЬМИ

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

відбудуться
В НАСТУПНИХ МІСЦЕВОСТЯХ:

ПОНЕДІЛОК
22-го
ЛЮТОГО
(February 22)
1937

ВІД ПОНЕДІЛКА
до СЕРЕДИ
22 до 24
ЛЮТОГО
(February 22-24)
1937

ЧЕТВЕР
25-го
ЛЮТОГО
(February 25)
1937

ЧЕТВЕР
25-го
ЛЮТОГО
(February 25)
1937

ЛИНДОР-БОТЛЕР, ПА.
PHALONX HALL,
Arbour up of Hanson Street
KNOWN AS UKRAINIAN NATIONAL HOME
В ГОДИНІ 7-мій і 9-тій ВВЕЧІР.
Вступ для старших 75 і 50 центів.
Для дітей 25 центів.

БЕТЛЕГЕМ, ПА.
STRAND THEATRE,
809 East 4th Street
Початок в понеділок від 2-гої пополу.
до 11-тої ввечір. Висторок і середа
від 6:30 до 11:00 ввечір.

АНСОНІЯ, КОНН.
TREMONT THEATRE,
Main Street
В ГОДИНІ 12:30, 4:30 ПОПОЛУДНІ
і 8-мій ВВЕЧІР.

ФОРД СІТІ, ПА.
SAVOY THEATRE,
Ford Street
В ГОДИНІ 7-мій і 9-тій ВВЕЧІР.
Вступ для старших 75 і 50 центів.
Для дітей 25 центів.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

3 ВЕЛИКОЇ ХМАРИ.

Поляки справляли оноді в Нью Йорку велику парадку. Називали її „Ніч у старім Кракові“. Американські газети розписувалися про неї широко. Мовляв, це буде найбільша й найширше оброблена забава цілого сезону. На ній виставлять широку програму польської музики, танців і середньо-вічної парадки. І так далі.

Так писалося наперед, себто ще до балю. По балю вістки зійшли на ніщо. Навіть ті газети, що розпливалися наперед у заповідях, що то завелика річ буде ця афера, по афері замовкли. Коли до балю містили деколи цілі стовпи, по балю могли подати всього кілька стрічок.

Порівнюючи газетний розголос перед виставою з розголосом по виставі, читачі мали таке враження, яке має дитина, як уперше побачить, як надують балю, а потім побачить, як його проколюють. Надують балю до величезних розмірів, що деколи й страху може нагнати. Потім нагло тріск, теж страшний! Але по тріску пшик, і з великого балюю осталася малесенька півка, що навіть дитини настрашити не може!

ВЕЛИКИХ СЛІВ ВЕЛИКА СИЛА.

Писали з приводу цього балю американські газети, що балю буде підкресувати історичні, патріотичні, культурні й дипломатичні відносини між Польщею й Злученими Державами.

Історичні зносини між Злученими Державами й Польщею ілюстрували наперед це ремоні з коронації Ядвіги в польську королеву в Кракові в 1384-тій році. Америку, звичайно, Колумб відкрив у 1492

році. Злучені Держави проголосили свою незалежність у 1776-тій році.

Отже відносини між Польщею й Злученими Державами почалися 400 літ перед повстанням Злучених Держав, а сотку літ до відкриття американського континенту.

ЩЕ ОДИН ЗАСІБ.

З Толіда, в стейті Огайо, доносять про ще одну новину в боротьбі робітників за правду своєї долі. Називається цей засіб „слов-давн страйк“. Себто страйк загаванням. Придумали його, чи попали на нього, члени „Виховного Товариства Механіків Америки“, коли заряд підприємства „Спайсер Манюфактуринг Корпорейшен“ не відновив контракти з робітниками. В цьому страйку робітники, подібно як у „сидячому страйку“, не покидають роботи, але сидять у фабріці. Вони навіть працюють коло своїх машин, чи варстатів, однак не працюють з такою швидкістю, якою працюють звичайно. Виконують кожний рух з трохи повільнішою швидкістю.

Можемо представити собі, як тяжко підприємцям з цим боротися. А якраз від цього залежить у великій мірі успіх боротьби.

ОБХОДЯТЬ НОВИЙ РІК.

Дня 11-го лютого обходили американські китайці свій Новий Рік.

Показується, що в тім, коли припадає китайський новий рік, всі китайці годяться. Не годяться однак в тім, чи це був 4641-ий, чи, як кажуть інші, 4498-ий, як кажуть інші, 4498-ий, чи 4634-ий, як кажуть ще інші.

Це показує на трудність означити початкову дату всяко-

го числення часу, або так званої ери.

МНОЖЕСТВО ЕР.

Ця трудність китайців нагадує ріжні способи числення ери.

Старинні греки числили роки від року, що відповідає 5598-му рокові перед християнської ери, котра числить літа від року народження Христа. Жиди числили роки від 3761 року перед початком християнської ери. Римляни числили роки від 753-го року перед початком християнської ери. Магометани від 622-го року християнської ери (себто по різдві Христа).

Кожде числення починається від якоїсь події, справдішньої або припущеної. Греки й жиди числили від початку світу, римляни від заложення міста Риму, магометани від утєчі їх пророка до Мекки.

Нині майже загально в світі живляється числення років від Христового народження. Роки перед Христом зазначаються звичайно „перед Христом“ (по англійськи: Бі Сі—Біфор Крайст); при роках по Христі так і ставиться слова „по Христі“ (по англійськи: „Ей Ді“, з латинського „анно доміні“ себто: року божого).

ЧОМУ НІ?

Пише один з наших дискусувачів:

„Маю охоту запитатися Вас, Пане Редакторе, яку вартість

мала би книжка, в котрій знаходилася історія мого життя від 7-го року. Зазначую, що в ній все було би правда. Чи цікавила би кого така книжка? Чи принесла би вона яку користь?“

Не подаю імені дискусувача, бо він мені на це не подав вразного дозволу, а відповідаю публічно, бо такий запит можна чути й від інших людей.

Останніми часами в Америці й поза Америкою слідно велике зацікавлення біографіями, себто книжками, що подають опис чийогось життя. До книжок про життя належать і книжки про власне життя, або, як це по вченому з грецької мови називають, автобіографією. Ці мають же більший попит як звичайні біографії, себто описи чужого життя.

ВСЕ МАЄ СВОЄ „АЛЕ“.

Однак, якщо автобіографія має бути цікава іншим людям, вона повинна говорити не тільки правду, але, як каже формула присяги, всю правду і нічого більше як правду.

Значить, у ній не має бути нічого пропущеного. Наприклад, чому має пропускатися життя до 7-го року? Чи до 7-го року людина не пам'ять нічого цікавого?

Щодо дальшого життя, то кажуть американські наклади, що кожний чоловік має в своєму житті досить матеріалу на

одну повість. Отже якщо кожний чоловік описав своє життя повістевим способом, була би цікава книжка. Однак хто з нас здібний писати про своє життя так щиро, широко, без викрутів, як ми оповідаємо, наприклад, про цікаве життя людини, котра до нас не має ніякого відношення? Хто здібний покласти чорним на білім про події со свого життя, за які він самий соромиться, той повинен би писати свій життєпис; як хто на таке нездібний, цей краще зробить, як буде читати, що про нього кажуть інші люди, на таке здібні.

Чи здібний дискусувач на таке, я рішати не можу, поки він мені не предложив, що і як він пише. До того часу про це най рішиться він самий.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Наші хлопці побідниками.

Клуб Хлопців під покровом св. Арх. Михаїла, що є при прав. церкві, мав дня 11. лютого змагання в коштовний мяч. Серце раділо, коли ми гляділи на ті змагання. Бу переконані, що маємо у своїх руках гарний матеріал. Наші хлопці грали інтелігентно, адисципліновано й зручно. А коли ми гляділи, як вони переходили з одної позиції на другу, то все те виглядало на гарну розстрілю, а їх мундури нагадували нам козацькі і стрілецькі. Хлопці наші осягнули перемогу, якою, як це підкреслює „Ди Вунсакет Коль“, осягнули рекорд. Імена тих, що так добре грали, ось такі: Романович, А. Бардяк, Т. Грядок, Ю. Грядюк, М. Кощюба, М. Процишин, Г. Грядюк. М. Чагарин.

ЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК.

В шотландському місті Дунде мешкає 53-літня Анна Баль, яка була вже від довшого часу без праці і жила тільки з підмоги 15 шилінгів тижнево, що їй міський уряд виплачував. Одного дня сиділа вона на лавці в міській горіді і читала часопис, що його хтось загубив. У першу чергу переглядала вона оголошення, надіючись, що знайде якесь вільне місце праці. Раптом вичитала вона між оголошеннями своє власне імя і назвище. Відома адвокатська фірма закликувала її прийхати в дуже важній справі до Единборо.

Тому, що Анна Баль не мала грошей на дорогу, написала до адвоката листа і подала свою адресу. По кількох днях прийшов до неї представник цієї фірми, яка подала була оголошення і заявив, що її дядько Джан Мак Леглен помер без ніякого заповіту і залишив величезне майно. Тому, що він був удівцем і не мав дітей, є вона, як найближча своячка спадкоємцем цілого майна. Очевидно, Анна Баль згадала про існування багатого дядька, але більше як 25 літ не мала про нього ніякої вістки, бо її рідня жила в негоді з багатим свояком. Адвокатська фірма, яка полагодувала спадкові справи небижчика, шукала Анни Баль майже 6 місяців і не могла попасти на її слід. Якби не щасливий випадок, що вона знайшла на лавці забутий часопис і прочитала його, бувало до кінця життя біднала, навіть не думаючи про те, що вона стала дуже багатою жінкою.

— Коли ви вже що кілька днів приходите до мене з рахунком — каже молодий лікар до кравця — то бодай обв'яжите собі голову, щоб вас уважали за хорого!

Календар ЗОЛОТИЙ КОЛОС

З М І С Т:

Календаріана Частина: Місяці з 1937 року з історичними спогадами, погодою й господарськими пригадками; Церковний календар; Міри і ваги; Важні дати з історії України; Держави цілого світа; Табеля відсотків, і т. д.

Практичні Поради: Як самому діяти до кохуха; Як самому робити шити; Дрібні лікарські поради; Як зела збирати, і т. д. Жіночі справи: Гайка; Діти мусять бути щасливіші; Причта про грядку; Не вільно кривдити дітей; Жінки, уважайте на своє здоров'я; Як поділити собі шоденну працю; Дрібні хатні поради; Зготовмо щось смачне; Промова в День Мам; В яких літах найбільше дружитися, і т. д.

Господарська Частина: Як і що робити, щоб не бідили; Як Андрій став паном; Де шаста шукати; Десять заповідей охорони тварин; Що оплачується сіяти; Як відбирати і перешовувати мід; Смачне печиво з меду; Як робити порічкове вино, і т. д.

Письменицька Частина: Українські Січові Стрілці в 1917 р.; Про визначних українських селян; Про Олександра Довбуша; Переказ про Дідушка; Геройська історія Зеленого Острова; Яка булаб тепер війна; Як має поводитися культурна людина, і т. д.

Приповідки, жарти, образки, пісні, вірші і т. д.

Ціна 60 центів.

„СВОБОДА“

83 GRAND ST., (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

УВАГА! УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

11-тій ВІД ДІЛ О. Д. В. У.

— влаштовує

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ ДОМІ

Початок в годині 6:30 ввечір.

Першорядна музика.

Вступ 40 центів.

На цей бал запрошуємо всіх до численної участі, хто лише прийде, мусить бути веселим і задоволеним, за що рунить — Комітет.

Увага! Цього самого вечора будемо знати, хто одержить твори Т. Шевченка в 16-ох томах.

